

Μπορούμε κι οι δυο
μπορούμε όλοι

Μπορούμε κι οι δυο μπορούμε όλοι

Στο συλλογικό έργο *Μπορούμε κι οι δυο, μπορούμε όλοι* συμμετέχουν οι εξής μαθητές και μαθήτριες του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ύμηττού:

ΣΤ' Τάξη:

Αβραμίδης Βασίλης, Βαφειάδης Άγγελος, Βιττωράκης Παναγιώτης, Γκίκα Αντωνία, Γκίκα Βασιλική, Κόικου Δανάη, Κυριανάκης Βασίλης, Λάχο Αίμιλη, Λέκκα Νεφέλη, Μακρυγιώστας Νίκος, Μικρούλη Θάλια, Μπούγαλης Στάθης, Μπούκαλη Αντιγόνη, Ξένου - Κοκολέτση Διόνυ, Ξέστερνου Μαρία, Παπαμαρινοπούλου Χρυσούλα, Ρόντου Δέσποινα, Σάκο Δανάη, Σάνα Ματέο, Τρίγκα Μαριλίζα.

Ε' Τάξη:

Αλεξανδρόπουλος Άγγελος, Αναστασάκη Σύλβια, Αρβανίτη Βασιλική, Βύνιου - Χρήστου Εμμανουέλα, Γραμμένου Αιμιλία, Δημάκια Παρασκευή, Ζαχαρής Άρης, Καβαλλάρης Γεώργιος, Καβαλλάρη Ευαγγελία, Καρακίτσου Αναστασία - Σαββίνα, Κουγιουμτζής Θεόδωρος, Κουτσούκου Αθηνά, Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα, Μαυροειδέα Κωνσταντίνα, Dabe (Ντάμπε) Suzanne-Laura (Σούζαν-Λάουρα), Πουλή Ελπίδα, Ρούτση Αιμιλία, Σπανός Ιωάννης-Διηνέης, Τοπιντζή Ευγενία-Μαρία, Τσεβδού Γεωργία, Χατζηβασιλείου Βασιλεία.

Συντονισμός και συγκέντρωση υλικού: Ρανιέλα Αλιπράντη (δάσκαλα ΣΤ' τάξης) και Φραγκιάκης Γιώργης (δάσκαλος Ε' τάξης).
Σχεδιασμός εξωφύλλου, στοιχειοθέτηση, επιμέλεια έκδοσης: Άγγελος Κούρος.
Εικαστικό εξωφύλλου: Λευτέρης Φωτόπουλος, Mountain view (λεπτομέρεια).
Ο τίτλος της συλλογής προέρχεται από στίχο της Διόνυς Ξένου - Κοκολέτση.
Το κόστος της έκδοσης ανέλαβε ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ύμηττού.

ISBN: 978-618-86689-1-1

Ιούνιος 2024

Εισαγωγικό σημείωμα κ. Γιώργη Φραγκιάκη

Ζούμε σε μια περίοδο που η καθημερινότητα, πολλές φορές, παραμορφώνεται στα μάτια μας από τα προτάγματα και τις σκοπιμότητες της εποχής ή της συγκυρίας. Ύστερα, αυτός ο παραμορφωμένος κόσμος γίνεται αποδεκτός από εμάς ως φυσιολογικός και αποτελεί το μέτρο στις κρίσεις μας. Η παραμόρφωση αυτή μας οδηγεί σταδιακά σε μια αξιακή σύγχυση τέτοια που αδυνατούμε να αναγνωρίσουμε ως φυσικό οτιδήποτε αποκλίνει από αυτό το αφήγημα. Η σύγχυση εντείνεται μπροστά στην πραγματικότητα που απορρέει από τον αυθορμητισμό και την αλήθεια των παιδιών μας, που δύσκολα μπορεί να αμφισβητηθεί. Μια σύγχυση που ακόμα κι αν δεν εκφράζεται με ευθύτητα, αναγνωρίζεται ωστόσο στις εκφράσεις ευγένειας, παραγλωσσικών εκδηλώσεων ή και σιωπών.

Αυτή η αίσθηση αιωρείται σιωπηλά, μπρος στους ανυποψίαστους αναγνώστες, κάθε φορά που κοινοποιούμε τις ποιητικές, δημιουργικές στιγμές των παιδιών μας, στα πλαίσια της διαφοροποιημένης προσέγγισης του γλωσσικού μαθήματος. Πώς άλλωστε να τους αρνηθούμε ότι η συνηθισμένη καθημερινότητα του σχολείου ξεινά και ολοκληρώνεται στα ασφυκτικά πλαίσια του σχολικού εγχειριδίου, του τετραδίου εργασιών, κάποιων φωτοτυπιών, αλλά και της πρόσφατης, εμμονικής επιλογής της πολιτείας για δήθεν αξιολόγηση του παραπάνω έργου;

Πώς να εξηγήσουμε ότι όλα τα παραπάνω έρχονται για να διεκπεραιώσουν περισσότερο τη σχολική καθημερινότητα παρά να τοποθετήσουν το σχολείο, όπως του αξίζει, στο κέντρο της ζωής της κοινότητας και να το αναδείξουν ως το πεδίο της πραγματικής ζωής, των σκέψεων και των συναισθημάτων, της ψυχοσυναισθηματικής συγκρότησης, της κοινωνικοποίησης, της ανακάλυψης και οικοδόμησης της γνώσης, της τέχνης και του πολιτισμού, του δημιουργικού οίστρου που τόσο αναγκαίο είναι να βρει χώρο για να καρπίσει και να εκφραστεί;

Για άλλη μια χρονιά λοιπόν, κόντρα στους καιρούς, καταθέτουμε τους καρπούς αυτού του δημιουργικού, πνευματικού οίστρου των παιδιών μας. Αγωνίες ποιητικές, γεννημένες σε ένα ζοφερό τοπίο που προσπαθεί ασθμαίνοντας να ισοπεδώσει τα πάντα. Αγωνίες υπαρξιακές, παιδιών που δεν σταματούν να ονειρεύονται τη ζωή τους, που ζητούν αδιαπραγμάτευτα το δικαίωμα στη γνώση, στη χαρά, στην αλήθεια, στις ιδέες και τα ιδανικά για μια ανθρώπινη κοινωνία, αγωνίες για να μπορεί το σχολείο του 21ου αι. να χωρέσει εκτός από τις ανθρώπινες μηχανές της αυριανής παραγωγικής αλυσίδας και τις ψυχές τους.

Ναι, τα παιδιά διεκδικούν το δικαίωμα στη ζωή της πόλης, με τον τρόπο που αυτά θέλουν να ορίσουν, μιας και αυτό αφορά τη δική τους ζωή. Είναι ηθικό χρέος για μας τους μεγάλους, ν' ακούσουμε αυτές τις φωνές.

Αποτελεί ιδιαίτερη χαρά για μας και τα παιδιά μας, το ότι μοιραζόμαστε για άλλη μια φορά μαζί σας ό,τι πιο όμορφο μπορέσαμε να αντλήσουμε από το βάθος της ψυχής και της σκέψης τους. Αγωνίες πραγματικές, σκέψεις όμορφες που μας εμπλήσσουν πολλές φορές, όνειρα για έναν πιο ανθρώπινο κόσμο, πρωτότυπες εκφράσεις που μόνο ένα παιδί θα μπορούσε να αποτυπώσει, ευαισθησίες που η καθημερινότητα δεν τους επιτρέπει να σηκώσουν κεφάλι στο φως για ν' ανθίσουν.

Αποτελεί ιδιαίτερη χαρά που ειδικά σήμερα, μέσα στις αποθαρρυντικές αντιξοότητες της εποχής, μπορούμε να υπηρετούμε αδιαπραγμάτευτα και να πραγματώνουμε το σχολείο που πιστεύουμε ότι έχει ανάγκη η κοινωνία περισσότερο παρά ποτέ.

Η χαρά μας ας γίνει και δική σας χαρά. Αποτελεί άλλωστε το σταθερό χρέος μας προς κάθε παιδί.

Ο δάσκαλος της Ε' τάξης
Γιώργης Φραγκιάκης

Εισαγωγικό σημείωμα κας Ρανιέλας Ν. Αλιπράντη

Η ποίηση είναι τόπος κοινός, σημείο συνάντησης. Σε αυτόν οι μαθητές ως αναγνώστες συναντούν έργα Ελλήνων και ξένων ποιητών διαφορετικών εποχών, τεχνοτροπιών και ιδεών.

Στην ποίηση όμως συναντούν και τον συνεχώς διαμορφούμενο εαυτό τους, κατά τη διαδικασία της δικής τους γραφής. Αυτό για τους μαθητές μας, στην εποχή της υπερπληροφόρησης και της υπερβολικής εξωστρέφειας, συνιστά στροφή προς τον εαυτό τους και ανάπτυξη της κριτικής τους σκέψης.

«Η ποίηση είναι εκείνος ο εαυτός μας που δεν κοιμάται ποτέ» γράφει ο Γιώργος Σαραντάρης. Με αυτή την οπτική, το σχολείο λειτουργεί αφυπνιστικά για τους μαθητές που ξανοίγονται στη ζωή. Ταυτόχρονα, δάσκαλοι και γονείς συναντούν όσα άμεσα ή έμμεσα λένε τα παιδιά μέσα στους δικούς τους στίχους.

Η δασκάλα της ΣΤ' τάξης
Ρανιέλα Ν. Αλιπράντη

Εισαγωγικό σημείωμα κας Πάριος Αγγελουπούλου

Η ποίηση ζει μέσα στον άνθρωπο σαν μικρό μπουμπούκι που προσμένει να το ποτίσουν για ν' ανθίσει.

Πόση ευγνωμοσύνη και χαρά θα νιώθουν οι μαθητές μας, που είχαν τη χαρά μέσα από το χώρο του σχολείου μας, με την καθοδήγηση των δασκάλων τους, να εμπνευστούν και να ανοίξουν τα μάτια σε έναν τόσο μαγικό κόσμο, αυτόν της ποίησης. Οι μικρές ψυχές κατέθεσαν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους.

Ευχή μου παντοτινή να τους συντροφεύει: να γράφουν και να ταξιδεύουν!

Η Διευθύντρια
Πάριος Αγγελουπούλου

EIPHNH

ΣΤ' Τάξη

Η Ειρήνη είναι αγαθό όχι προνόμιο
δεν χρειάζεται να δώσεις την ψυχή σου
για να ζήσω εγώ.

Μπορούμε κι οι δυο,
μπορούμε όλοι.

Μια νέα αρχή
ώστε όλοι να βιώσουν
την αγαλλίαση της ειρήνης.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Μια κοπέλα
που βοηθά όποιον έχει ανάγκη
μα κανείς δεν ξέρει
το όνομά της.
Μήπως τη λένε Ειρήνη;
Την παρατηρώ κάθε μέρα
είναι τόσο γλυκιά,
καλή και όμορφη.
Είναι αυτή που προσφέρει
αγάπη.

Μαριλίζα Τρίγκα

Ειρήνη, όλοι τη θέλουμε
σπάνια την έχουμε.
Κάποιοι την έχουν, άλλοι τη ζητούν.

Τα περιστέρια,
όταν περνούν από τη Συρία
δεν επιστρέφουν.

Ματέο Σάνα

Η Ειρήνη είναι ένα παιδικό παιχνίδι,
μια πηγή ενέργειας που φέρνει στον κόσμο χαρά,
ένα όνειρο κάθε οικογένειας.
Αυτό είναι ειρήνη.

Άγγελος Βαφειάδης

Η Ειρήνη
είναι το φθινόπωρο, όταν τα παιδιά πλατσουρίζουν
με τη βροχή,
τον χειμώνα η ζεστή σοκολάτα με την ταινία
που θα δεις με την οικογένειά σου.
Την άνοιξη το στεφάνι με τα λουλούδια την πρωτομαγιά,
το καλοκαίρι η καθαρή θάλασσα που κάνεις βουτιές.
Η Ειρήνη είναι οι ζεστές αναμνήσεις
με την οικογένειά σου.

Δανάη Κόικου

Μες στου πολέμου
την ιαχή
υπάρχει μια μικρή φωνούλα,
μια γλυκιά και αδύναμη
φωνούλα, που φωνάζει:
«όχι στον πόλεμο, ναι στην Ειρήνη»

Ειρήνη είναι τα παιδιά
που παίζουν ξένοιαστα,
Ειρήνη είναι η θάλασσα
με τα κύματά της
που είναι σαν λάδι
αυτό είναι Ειρήνη!

Αντιγόνη Μπούκαλη

Η αγάπη είναι η Ειρήνη
Η φιλία είναι η Ειρήνη.
Το θάρρος είναι μέσα μας.
Η ευτυχία είναι στην καρδιά μας
μας γεμίζει με περισσότερη
χαρά και καλοσύνη.

Δανάη Σάκο

Έλα, Ειρήνη, χαρά όλων των ανθρώπων
μικρών, μεγάλων.
Μια έρχεσαι και μια φεύγεις...
Ειρήνη! Μόνο Ειρήνη, αγάπη
και ζεστασιά.

Θάλια Μικρούλη

Ειρήνη σημαίνει αγάπη
ευτυχία, υγεία, παιδεία
όταν θέλεις πόλεμο δεν τα ζεις αυτά
όταν τρέχεις, παίζεις και γελάς
θα ξέρεις πού οφείλονται.
Ειρήνη και πάλι Ειρήνη!

Βασιλική Γκίκα

Η Ειρήνη είναι ένα λουλούδι
που κάποια στιγμή θα μαραθεί, θα το αντικαταστήσεις
μα την ίδια στιγμή δεν θα την ξαναζήσεις.

Ειρήνη, σ' αγαπώ. Ειρήνη, σου μιλώ. Ένα χρόνο
περιμένω μια γαλήνη σαν κι αυτή. Έρθε κι έφυγε ξαφνικά.
Θα ξανάρθει τελικά;

Μαρία Ξέστερνου

Ειρήνη είναι η οικογένεια
η ελευθερία, το καλημέρα,
όλα τα αγαθά και
όχι η εξουσία, ο πόλεμος και τα χρήματα.
Ειρήνη είναι το ότι
θα ξυπνήσεις ήρεμος και
δεν θα υπάρχουν οι καταστροφές
και ο τρόμος του πολέμου.

Βασίλης Κυριανάκης

Είμαι εδώ και ...να,
θα με δεις, σε χαιρετώ
μη με διώχνεις, περίμενε,
μη, μη, σταμάτα,
κάλεσέ με κοντά σου
σε παρακαλώ.

Δέσποινα Ρόντου

Ένα λουλουδάκι που ανθίζει,
τα ζώακια στα παρκακια,
τα βιβλία που πετούν πάνω από τα θρανία,
ένα μικρό μικρό παιδάκι παίζει με ένα παιχνιδάκι.
Μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει
και το ταξίδι της ζωής μας ομορφαίνει.
Κάθε βήμα, κάθε ώρα που περνά
μου φαίνεται, θαρρώ, συνηθισμένη.
Η ειρήνη πάντα θα νικά.
Το άσπρο περισσότερο πάντα ριζωμένο
βαθιά στις καρδιές.

Νεφέλη Λέκκα

Ειρήνη, μια φωνούλα
 που κρύβεται στις καρδιές όλων μας.
 Ειρήνη, μια σημαία
 που ανεμίζει περήφανα στον ουρανό.
 Όχι πόλεμος, όχι σιλαβιά
 μονάχα Ειρήνη.
 Παντού Ειρήνη ν' απλωθεί
 κι ο πόλεμος να σβήσει.

Χρυσούλα Παπαμαρινοπούλου

Ειρήνη στη Γη να 'ρθει
 να μη φύγει ποτέ
 τους πολέμους να ξεχάσουμε
 και όλες τις συμφορές.

Οι πόλεμοι, οι λύπες
 να μείνουν μακριά
 την Ειρήνη να φέρουμε
 με όλα τα καλά.

Αντωνία Γκίκα

Η Ειρήνη είναι φωτεινή
 και λέει πάντα την αλήθεια.
 Είναι τόσο μαγική,
 όπως την γράφουν στα παραμύθια.
 Χωρίς την Ειρήνη
 δεν θα ήμασταν οι άνθρωποι
 που είμαστε τώρα,
 γιατί αυτή μας μεγάλωσε.

Αίμιλη Λάχο

Ειρήνη,
 μια λέξη για κάποιους.
 Αυτοί την έχουν.
 Χωρίς να έχουν παλέψει γι' αυτήν.
 Κάποιοι άλλοι
 για να την κατακτήσουν
 έχουν δώσει τη ζωή τους.

Παναγιώτης Βιττωράκης

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

ΣΤ' Τάξη

Σπάσε τον καθρέφτη, όχι εσένα

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου
 ποια είναι η πιο ωραία απ' όλες;... Ωχ!
 Ποια είναι η πιο λεπτή;... Ουχ!
 Ποια είναι η πιο χαρούμενη;
 Πάντως όσο σε κοιτώ, σίγουρα δεν είμαι εγώ.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Καθρέφτης;

Σαν ήμουνα μικρή, δεν ήξερα.
 Καθρέφτης; Ωραίο παιχνίδι!
 Τώρα, όμως, καθρέφτης... Ο μεγαλύτερος κριτής.
 Η «αλήθεια» της ζωής.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Παρελθόν... γλυκό

Κοίτα στον καθρέφτη, ποιανού το πρόσωπο
 είναι αυτό
 που κάποτε γελούσε.
 Τώρα είναι μουντό
 και κλαίει γιατί πονούσε.
 Ας κάνουμε ένα βήμα πίσω
 να δούμε πιο καλά
 αν θα το κατάλαβες,
 η ζωή είναι γλυκιά.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Δύο εαυτοί

Κοιτάω από εδώ, κοιτάω από εκεί
 όλοι κάτι λένε, κάτι έχουν να σχολιάσουν.
 Κάτι θα πουν για εμένα. Ποιον να ρωτήσω;
 Τον καθρέφτη πάντως όχι. Μόνο βλέπω
 ό,τι θέλω να δω.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Καθρέφτη, έλα

Καθρέφτη, έλα
 και δείξε μου
 την αλήθεια,
 την καλή και
 την κακή πλευρά
 σαν κλαδί να 'μαι ψηλά
 και με τον Νάρκισσο
 να πίνω τα νερά,
 από λίμνες, βουνά, ποτάμια.
 Μην αργήσεις
 σαν παιδί δείξε με και
 μετά μεγάλωσέ με.

Δανάη Κόικου

Καθρέφτη, καθρεφτάκι

Λύπη, χαρά
 θυμός, ανεμελιά
 κι ας βλέπεις την αλήθεια
 σκληρά τα παραμύθια
 παρελθόν και μέλλον
 άλλο πρόσωπο φανταστικό
 ο καθρέφτης ο μαγικός είναι εδώ
 να μάθει τα συναισθήματά μου
 να καταλάβει την καρδιά μου.

Νεφέλη Λέκκια

Μεγαλώνω;

Καθρεφτάκι μικρό,
 ακόμα ανέμελο,
 άγνωστο στον κόσμο αυτό,
 σαν μεγαλώσει και θα δει,
 το παρελθόν θα θυμηθεί
 και τότε θα συγκινηθεί.

Νεφέλη Λέκκια

Τον καθρέφτη να ρωτώ

Όταν ήμουνα παιδί, με χαμόγελο πλατύ,
 μ' έναν φίλο στο πλευρό, ανάμεσα σε γη κι ουρανό
 τον καθρέφτη να ρωτώ,
 να κλαίω ή να γελώ.

Μαριλίζα Τρίγικα

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου,
έτσι όπως ήρθες, φύγε...
Σαν τα μάτια που τα συναισθήματα μάς δείχνεις...
Όλοι όσοι σε κοιτάνε σε λένε υπέροχο
αλλά μπες λίγο πιο βαθιά να δούνε την αλήθεια.
Όπου και να βρίσκεσαι ΠΑΝΤΑ θα σε συναντώ..

Θάλια Μικρούλη

Η αληθινή πλευρά του καθρέφτη

Ο καθρέφτης είναι αληθινός
και πολύ σοφός.
Αντιγράφει ό,τι θέλεις στο λεπτό,
βρίσκει τον αληθινό σου εαυτό,
σε αγαπάει όσο εσύ αυτόν.

Άγγελος Βαφειάδης

Καθρέφτης ψεύτης

Με τον καθρέφτη βλέπεις τον εαυτό σου
και ό,τι φοράς και είναι δικό σου.
Αλλά καμιά φορά είναι ψεύτης,
μπορεί να μην το ξέρεις αλλά
σε κάποιους καθρέφτες υπάρχει
κάποιος που σε βλέπει.

Βασίλης Κυριανάκης

Πάρε με μαζί σου

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου
εσύ μου λες πάντα την αλήθεια,
εσύ που βρίσκεσαι και στα πιο απίθανα μέρη,
πάρε με μαζί σου να ταξιδέψουμε μαζί.
Πάρε με στη θάλασσα, στις λίμνες
Ακόμα και στα μάτια του άλλου!

Αντιγόνη Μπούκαλη

Όλα σχεδόν μαζί!

Δεν σε βλέπω μα με βλέπεις,
με αντιγράφεις μα εγώ όχι.
Θες να παίζεις
μα εγώ όχι τόσο. Λοιπόν,
αφού τα θες ,τόσο απλά
δεν θα σου τα δώσω!

Δανάη Σάκο

Η χρήση του καθρέφτη

Ο καθρέφτης σε βοηθάει.
Σου αντανακλά να δεις τα άσχημα
για να τα αλλάξεις
Δεν λέει πάντα την αλήθεια,
όποιος σε λέει όμορφο, λέει ψέματα.

Ματέο Σάνα

Όπου και να 'σαι
 ό,τι και να κάνεις, κάπου και πώς
 έναν καθρέφτη βλέπεις.
 Το πρόσωπό σου βλέπεις
 και τα μάτια σου.
 Κι όταν γελάς, γελάει
 κι όταν του γυρνάς την πλάτη, τη γυρνάει.

Στάθης Μπούγαλης

Μια ψεύτικη αλήθεια

Ένα πρόσωπο βλέπω,
 μα δεν ξέρω ποιο.
 Κάτι μου θυμίζει
 αλλά όχι πολύ γνωστό.
 Ένα είδωλο αντικρίζω
 όχι και πολύ σωστό.
 Απέναντί μου αντικρίζω
 τον αντίθετό μου εαυτό.

Βασίλης Αβραμίδης

Μέσα στο πηγάδι
 έχει νερό
 και μπορώ να καθρεφτίζομαι
 όλη μέρα
 στο νερό.

Νίκος Μακρυγιώστας

Σε βλέπω μα
 εσύ όχι.
 Με βλέπεις
 αλλά εγώ όχι.
 Στέκομαι μπροστά σου
 και με βλέπεις, διότι είσαι καθρέφτης.
 Όμως γιατί εγώ όχι;
 Όλα τα αντικατοπτρίζεις
 γι' αυτό και όλα τα αγγίζεις.
 Το νερό κοιτάζω και με βλέπω,
 τα μάτια των άλλων και με βλέπω.
 Σαν πίνακα ζωγραφική
 με ζωγραφίζεις.
 Σαν νερό με παρασύρεις.
 Σαν πεταλούδα με παρουσιάζεις αλλά
 εγώ θέλω να σε δω
 όμορφο ή χαρωπό;
 Άσχημο ή γελαστό;
 Τι είσαι τελικά;

Χρυσούλα Παπαμαρινοπούλου

Βλέπω έναν άντρα να κοιτά τον καθρέφτη.
 Βλέπει το είδωλο του μικρό να μεγαλώνει
 από λεπτό σε λεπτό.
 Τα δάκρυά του γίνονται λίμνη,
 τα παρασέρνει ο αέρας κάπου μακριά
 χωρίς να το ξέρει κανένας.

Παναγιώτης Βιτωράκης

Ο μεγάλος αντιγράφεας

Κάτι σε αντιγράφει. Τι είναι;
 Πήγαινε σκύψε για να δεις.
 Η θάλασσα! Δείχνει κάποια άλλη
 μα μυστήριο μεγάλο
 είναι αυτή.

Μαρία Ξέστερνου

Η αντιγραφή

Τον κοιτούσα,
 με κοιτούσε,
 του μιλούσα,
 μου μιλούσε.
 Ούτε μάτι δεν έκλεισε αυτός!
 Δεν ξέρει τα μυστικά σου.
 Συναισθήματα δεν δείχνει, μα να σε αντιγράφει
 ξέρει κάθε ώρα κάθε στιγμή.

Μαρία Ξέστερνου

Μην εμπιστεύεσαι κανέναν

Μην εμπιστεύεσαι κανέναν
 ούτε τον αντικατοπτρισμό,
 ούτε το είδωλό σου
 μα ούτε και το νερό.

Στο δρόμο βλέπω
 ένα παιδί μουντό
 του λέω τι κάνεις
 είσαι πολύ γλυκό.

Μην εμπιστεύεσαι κανέναν
 μόνο εμένα θα σου πω
 είμαι καθρέφτης της ζωής σου,
 άκου τι θα σου ξαναπώ,
 τα μάτια κοίτα
 θα δεις, σε αγαπώ.

Είμαι η δασκάλα της ζωής σου,
 θα σου μάθω να αγαπάς.

Δέσποινα Ρόντου

Ο καθρέφτης και η αλήθεια

Όταν ήμουν παιδί
δεν ήξερα γιατί
ο καθρέφτης δείχνει
την αντίθετη μορφή.
Όταν μεγάλωσα λοιπόν
ήρθε η ώρα για να βρω
την αλήθεια την παντοτινή.

Ο καθρέφτης είναι φίλος σου
μαζί του κλαίς, μαζί του γελάς.
Τα συναισθήματά μου σου λέω.
Με ακούς αλλά δεν μου μιλάς
όλα τα περάσαμε μαζί.

Όταν ήμουν στενοχωρημένη
εσένα έβλεπα θλιμμένη.
Σε ονειρευόμουν το βράδυ
να με προστατεύεις με αγάπη

Αντωνία Γκίκα

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου

Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου,
πες μου την αλήθεια.
Είμαι καλή ή κακή;
Γιατί μου λένε παραμύθια.

Όταν γελάω, γελάς κι εσύ.
Όταν κλαίω, κλαίμε μαζί.
Τα συναισθήματα παρέα
τα λέμε την ίδια στιγμή.

Αιμιλη Λάχο

ΦΩΣ

ΣΤ' Τάξη

Αρχή - φως - τέλος

...Και άνοιξα τα μάτια μου!
 Το είδα, τα είδα όλα
 ήταν μπροστά μου.
 Ξεινάμε τώρα
 συνεχίζουμε μετά,
 τελειώνουμε...
 Όταν ο ήλιος
 γίνει φεγγάρι
 όταν το φως
 γίνει σκοτάδι.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Φωτεινή ελπίδα

Κουράστηκα να βλέπω πια θολά
 και...για μια στιγμή
 νιώθω μια φωτιά μέσα στην ψυχή μου,
 βλέπω ένα αστέρι δίπλα στην αντανάκλασή μου.
 Χαμογελά και ψιθυρίζει :
 το φως θα έρθει, περίμενε ακόμα λίγο.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Συνεχίζω το ψάξιμο

Παίζουμε κρυφτό;
 Να ξέρεις θα σε βρω
 όπου κι αν κρυφτείς,
 όπου κι αν χωθείς.
 Θα συνεχίζω να σε ψάχνω
 μέχρι που θα σε βρω
 και θα σε υποδεχτώ,
 φως μου λαμπερό,
 να έρθεις στη ζωή μου,
 να μπεις μες στην ψυχή μου.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Ήλιος αρχηγός

Το φως τις θάλασσες ομορφαίνει
 τον ουρανό συντροφεύει
 με τον ήλιο αρχηγό
 τα μεσημέρια τους ανθρώπους κουράζει
 και την αλήθεια
 στο φως φέρνει.

Βασίλης Κυριανάκης

Το ζεστό νερό

Το φως πέφτει στο νερό
 έτσι θα ζεσταθώ
 θα μπω στο νερό
 να κολυμπώ
 όσο μπορώ.

Νίκος Μακρυκάστας

Το πρωινό ξύπνημα

Ξυπνώ το πρωινό
 είναι το δωμάτιο σκοτεινό
 ανοίγω τα παράθυρα
 και βλέπω το φως
 από την ομορφιά
 ανθίζει η καρδιά.

Άγγελος Βαφειάδης

Ο άνθρωπος κι η λάμψη

Η αλήθεια σαν αρχίζει, λάμψη που φωτίζει.
 Η αξία της τυφλώνει
 κάθε ανθρώπου την καρδιά και την ψυχή
 την ξεσηκώνει!

Δέσποινα Ρόντου

Το φως

Μέσα στην αυλή
 μια μέρα βροχερή
 έρχεται ένας κλέφτης,
 αδιάκριτος επισκέπτης,
 έρχεται ο ήλιος ξαφνικά
 και γεμίζει με χαρά
 φωτίζει τα ποτάμια
 τα κοχύλια, τα βουνά
 και την καρδιά μας δυνατά.

Δανάη Κόικου

Το φως στο νερό

Σαν ψάρι στο νερό
 σε ταξίδι μακρινό
 το φως ν' ακολουθεί
 να παίζει, να γελά.

Μ' έναν φίλο

Μ' έναν φίλο στο πλευρό
 νιώθω κάτι φωτεινό
 στην ψυχή και στο μυαλό
 να το 'χω πάντα φυλαχτό.

Μαριλίζα Τρίγνα

Ο πρωινός ήλιος

Φως μου καλό,
 φως μου γλυκό
 άφησέ με να κοιμηθώ.
 Το φως το πρωί μπαίνει
 μέσα απ' το παράθυρό μου με ορμή.

Αιμιλη Λάχο

Καλοκαιράκι έρχεσαι
 με το φως να μας γεμίσεις
 το όμορφο σπιτάκι
 λαμπερό να γίνει.

Βασιλική Γκίλια

Το φως του Παραδείσου

Φως μου καλό,
 πάντα λάμψη μάς προσφέρεις...
 Σκοτεινές μέρες,
 με το φως σου
 μάς φωτίζεις,
 φέρνοντας το καλοκαίρι...
 Το απόγευμα το ηλιοβασίλεμα,
 ώρες ώρες, το θυμάμαι,
 γεμίζοντας την καρδιά μου φως.

Θάλια Μικρούλη

Το φως της αλήθειας

Αέρας, φως, σκοτάδι
 φίλοι μου κι οι τρεις καλοί.
 Μα πιο πολύ το φως αγαπώ!
 Φανερώνει την αλήθεια
 τα γλυκά τα παραμύθια.
 στον παράδεισο θα ρρώ
 μένω σιωπηλός.
 Την ειρήνη μου θυμίζει
 σαν αέρας καθαρίζει.
 Σαν αρωστία με τυφλώνει,
 σαν λιοντάρι με σιοτώνει.

Χρυσούλα Παπαμαρινοπούλου

Φως και λάμψη

Ήλιος, φως και λάμψη
 διώξε τη μουντάδα
 να μη χαλάσει
 η γαλήνη κι η αγάπη
 που έχει κάτσει
 στον ήλιο και στ' όμορφο φεγγάρι.

Νεφέλη Λέκκα

Αντανάκλαση

Το φως αντανακλά
 τη θάλασσα με τον ουρανό
 και τον ουρανό με τη θάλασσα
 όλα υπέροχα
 σαν το φως της αυγής.

Παναγιώτης Βιτωράκης

Χαρούμενο φως

Το φως ζωντανό
 ο άνθρωπος θλιμμένος.
 Άμα τον δει το φως
 και αυτός χαρούμενος θα είναι
 ενώ τα ζώα
 κρύβονται συχνά
 για να επιβιώσουν απ' το κακό
 που κρύβεται στο φως.

Στάθης Μπούγαλης

Το ηλιοβασιλέμα

Στη θάλασσα μπαίνω
 χαίρομαι με τον ήλιο που βλέπω
 παίζω, κυνηγώ τα ψάρια που θα δω.

Δανάη Σάκο

Ο παράδεισός μου!

Στον Παράδεισο θα μπω
το φως θα δω, την ελπίδα,
την ειρήνη, η ψυχή μου θα ανοίξει.

Δανάη Σάκο

Πες μου την αλήθεια

Την αλήθεια δεν μου λες
το φως θα αποκαλυφθεί
η φωτιά θα καίει κι εσύ πνίγεσαι,
έρχεται η ώρα κι η στιγμή
να μου πεις την αλήθεια!

Δανάη Σάκο

Το ταξίδι του φωτός

Το φως το αληθινό
σε τόπους μακρινούς
σε ταξιδεύει
για να πας
σε χώρους μαγικούς.
Τα αστέρια σε οδηγούν
στον φωτεινό ουρανό
να δεις από κοντά
τον ήλιο τον χρυσό.

Αντωνία Γκίκα

Η ομορφιά του φωτός

Ένα μεσημέρι αργά ξυπνώ,
φως χωρίς σταματημό.
Στη θάλασσα πάνω αντανακλά
και κάνει τη μέρα να περνά.

Ένα μήλο βλέπω, φωτεινό πολύ
που το 'χει κάνει ο ήλιος χρυσαφι.
πάω για να πάρω μια μπουκιά
μα μ' εμποδίζει η ομορφιά!

Βασίλης Αβραμίδης

Με τη βοήθεια του φωτός

Φως μου καλό
Φως μου γλυκό
Στη ζωή μου πότε θα μπεις;
Πότε πραγματικά θα με σκεφτείς;

Μια μέρα το μυαλό μου θα καθαρίσω
το σκοτάδι θα καταπολεμήσω
μα χωρίς εσένα δεν μπορώ
τη βοήθειά σου θέλω
την χρειάζομαι να δω.

Βασίλης Αβραμίδης

Το όμορφο ταξίδι

Ένα ταξίδι ξεινιώ
την άγκυρα ελπίδας ρίχνω εγώ.
Στον κόσμο του φωτός θα πάω
σε έναν κόσμο μαγικό.

Όλη μέρα θα πετώ
πλάι στον παράδεισο του φωτός.

Βασίλης Αβραμίδης

Η ελπίδα

Η λάμψη σε αυτόν τον κόσμο διαφέρει
μικροί, μεγάλοι ελπίζουν κάθε μέρα
για έναν καλύτερο κόσμο.

Μαρία Ξέστερνου

Παράλληλες σχέσεις

Το καλοκαίρι με περιμένει
έχω δώσει ραντεβού με τον ήλιο,
τη θάλασσα και τα κοχύλια.

Μαρία Ξέστερνου

Το φως της αλήθειας

Στην καρδιά μου μια φωτιά ανάβει,
με ζεσταίνει, με κολακεύει
η αλήθεια θα φανεί και η λάμψη
θα είναι μαγευτική.

Μαρία Ξέστερνου

Το ξόρρι

Έριξα ελπίδα, ειρήνη
και λάμψη
για να βγει ο ήλιος!

Μαρία Ξέστερνου

Φως ίσον όλα

Μες στο φως θα βουτήξω
και θα μπω.
Θα τυφλωθώ,
μα θα δω
βλέπω το ηλιοβασίλεμα
το φως που καθρεφτίζεται
στη θάλασσα
την αλήθεια
που καθρεφτίζεται
πίσω απ' το σκοτάδι.

Αντιγόνη Μπούκαλη

ΧΡΟΝΟΣ - ΜΝΗΜΗ

ΣΤ' Τάξη

Μνήμη και χρόνος

Σαν βγαίνω στο αύριο και το χθες
τραγουδούν τ' αηδόνια
μια μνήμη, μια ανάμνηση
στού κάμπου τα αλώνια
σαν παιδί, σαν μικρό μικρό κορίτσι
θυμάται τις γλύκες της ζωής
ώστε να συνεχίσει.

Νεφέλη Λέκκα

Μια νύχτα με αστέρια

Τη νύχτα τ' άστρα αντηχούν
σαν άγριο ποτάμι
και αναμνήσεις μέσα κρύβουν
σαν το μικρό παιδάκι
αγνό και καθαρό είναι το φως τους
κι η μνήμη, όπως κι
στο άγιο όνειρό τους.

Νεφέλη Λέκκα

Χρονομηχανή

Στο χρόνο ταξιδεύω
σαν πανί στον άνεμο
ανάλαφρο, χωρίς άσχημες εμπειρίες
κι αν συναντήσω και τις βρω
τις αναμνήσεις, τότε μόνο,
θα επιστρέψω στο παρόν.

Νεφέλη Λέκκα

Άνεμος, αηδώνι

Όπως ταξιδεύουν τα πουλιά
 έτσι κι εγώ στο χρόνο
 και με το τραγούδι απ' τ' αηδώνια
 θυμάμαι!
 Θυμάμαι τον άνεμο που φυσάει τα κλαδιά,
 θυμάμαι εμένα σαν μικρή δροσοσταλιά!

Νεφέλη Λέκκα

Ένα δυο λεπτά

Ένα δυο λεπτά έχουν περάσει.
 Είναι λίγα.
 Τι έχεις περάσει μέσα σ' αυτά;
 Δεν ξέρει ούτε ο άλλος, ούτε εγώ
 μονάχα εσύ, χρόνε.

Παναγιώτης Βιττωράκης

Περνάει ο καιρός
 σαν ποδήλατο γοργό.
 Στο μυαλό μας οι αναμνήσεις
 μάς έρχονται κάθε λεπτό.
 Στα όνειρά μας έρχονται
 στιγμές από παλιά
 και τις φυλάμε μέχρι σήμερα
 χαραγμένες στην καρδιά

Αντωνία Γκίκα

Ο χρόνος κυλά μες στη μνήμη

Ο χρόνος κυλάει
 σαν ένα ποτάμι
 πολλές φορές ήρεμα
 κι άλλες φορές άγρια.
 Μνήμη, μια χρονομηχανή
 μας ταξιδεύει στο παρελθόν,
 γνωρίζουμε τον παλιό μας εαυτό
 καλές και κακές στιγμές
 πάντα όλες θα είναι επιθυμητές.

Άγγελος Βαφειάδης

Ο χρόνος

Κάτι θέλει να πει
 μα δεν μπορεί
 έμεινε στο χθες
 καθώς δεν έκανε μια παύση
 και δεν επέστρεψε ποτέ.

Βασίλης Αβραμίδης

Μνήμη

Η μνήμη φέρνει αναμνήσεις
από πολλούς
δεν ξεχνιούνται, αλλά αυτό
δεν είναι
δυνατό για όλους.

Βασίλης Κυριανάκης

Ο χρόνος φαίνεται αργός
είναι γρήγορος και
οι αναμνήσεις πάντα
στο μυαλό θα σταματήσουν
και θα κελαηδήσουν.

Στάθης Μπούγαλης

Η μνήμη του ανέμου

Οι παιδικές μου αναμνήσεις
φεύγουν σαν τον άνεμο
τις ξεχνώ, με ξεχνούν
σαν τον άνεμο,
που ήρθε μόνο για μια μέρα.

Μαρία Ξέστερνου

Καθάρισε τη μνήμη σου

Τον προηγούμενο τον χρόνο
τον ξεχνώ σαν τη σκόνη
που καθάρισα από το
ίδιο μου το σαλόνι.

Μαρία Ξέστερνου

Ευχή

Μνήμη, μην κρατάς
και με κάνεις να θυμάμαι
τ' άσχημα.

Εγώ θέλω μόνο τα καλά,
μόνο τη χαρά.
Σε κουράζω πολύ
μα θα κάνω μια ευχή
να μεγαλώσεις δυνατή
μη μ' αφήσεις
ό,τι κι αν συμβεί.
Να κάνουμε παρέα μαζί
για όλη μου τη ζωή!

Δανάη Κόικου

Παρελθόν - Παρόν - Μέλλον

Στο παρελθόν
δεν γίνεται να γυρίσω δυστυχώς,
μπορώ όμως να διορθώσω το παρόν,
μπορώ να ορίσω το μέλλον μου,
εμείς ορίζουμε το μέλλον μας.

Αντιγόνη Μπούκαλη

Η μνήμη

Στο παρόν είμαι τώρα,
στο μέλλον θα έρθω,
παρελθόν δεν θέλω
να έρθω κοντά σου
είμαι καλά, είμαι μια χαρά
και προχωράω μπροστά.

Δανάη Σάκο

Ταξίδι στο χρόνο

Σε ταξίδι μακρινό
ήμουν εσύ κι εγώ
με τον ήλιο λαμπερό
και να παίζω
στο νερό
με έναν φίλο αγκαλιά
στα απέραντα νερά.

Μαριλίζα Τρίγια

Πάντα το μέλλον θα βλέπω,
γιατί το τι θα γίνει δεν θα ξέρω
έτσι θα' ναι το μυαλό μου ζεστό
με τόσα πράγματα που θα δω.

Νίκος Μακρυκώστας

Η μνήμη, η φίλη

Σαν τα πουλιά την άνοιξη
έρχεται κι αυτή
τρέχει, παίζει και γελά
αλλά φεύγει σύντομα.

Βασιλική Γκίκα

Σιγά σιγά
θα περάσει αυτή η μέρα
θα γίνουν όλα αναμνήσεις...
Μα...
Δεν θέλω να σε θυμάμαι,
δεν θέλω να σε βλέπω
θέλω απλώς να σε διαγράψω...
Να μην θυμάμαι πια,
τι μου είχες κάνει
να ξεχάσω αυτά που μου άφησες...

Θάλια Μικρούλη

Φίλε

Όπως ο χρόνος περνά
 περνούν κι οι όμορφες αναμνήσεις.
 Όπως και τ' αστέρια γερνούν
 γερνούν κι οι αστεριές.
 Κοιτάω τη θάλασσα, θαρρώ
 και με βλέπω στο νερό.
 Κοιτάω και στον ουρανό
 και με βλέπω λίγων μηνών.
 Βλέπω ένα μικρό μικρό παιδάκι
 ένα μικρό καραμελάκι.
 Με βλέπω και μεγάλη και απορώ.
 Πώς η θάλασσα αριβώς
 ξέρει πώς θα γίνω;
 Λες μάντισσα να είναι με το χρόνο βοηθό;
 Λες να είναι άγρια μαχήτρια;
 Λες όλα σαν τελειώσουν
 να τα λησμονήσουν;
 Όχι! Οι αναμνήσεις δεν πετιούνται, αγαπιούνται.
 Χρόνε μου, να σε διαγράψουν θέλουν, να σε ξεχάσουν.
 Αν σε διαγράψουν, φίλε, ποιον θα έχω για παρέα;
 Αν σε ξεχάσουν, πώς τα λεπτά θα προχωρούν;

Χρυσούλα Παπαμαρινοπούλου

Φτάσαμε επιτέλους στο 10

1, 2 έρχεσαι
 3, 4 φεύγω
 5, 6 στέκεσαι
 κοιτώ και αποφεύγω

7, 8 χαθήκαμε
 όμως, θυμάμαι
 9, 10 τελειώσαμε

κάθομαι και ζαλίζομαι
 θέλω αυτό που θέλαμε
 θέλω το παρελθόν μας.

Να γίνουν πάλι όπως πριν,
 να μη μετράει ο χρόνος.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Ο τρόπος του κόσμου

Παρελθόν...
 μέλλον.
 -Εγώ πού είμαι;
 -Είσαι παγιδευμένη μέσα
 σε μια επανάληψη.
 Σε άλλη μια ζωή.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

Φτάνει

Τέλειωσα το τρέξιμο
απ' το παρελθόν μου.
Ξεκίνησα το κυνήγι
του μέλλοντος.

Διόνυ Ξένου - Κοκολέτση

ΑΓΑΠΗ

Χωρίς τη μνήμη

Χωρίς τη μνήμη,
καμιά ανάμνηση.
Δεν θα μπορούσαμε
να θυμηθούμε την ειρήνη
και τις ωραίες στιγμές,
την άνοιξη ή το καλοκαίρι.

Δέσποινα Ρόντου

Ε' Τάξη

Τη βία τη σπέρνουν οι άπληστοι.
Μα πού 'ναι το φως;

Αναστασάκη Σύλβια

Μια γιορτή η αγάπη,
στη θάλασσα να πλέει
καράβι μικρό.
Μα τι είναι άραγε;

Το κόσμημα δεν είναι ίδιο
με τον φασισμό.

Καρακίτσου Αναστασία – Σαββίνα

Η ειρήνη δεν σκοτώνει.

Dabe (Ντάμπε)
Suzanne-Laura (Σούζαν-Λάουρα)

Ωραίο πράγμα
σαν γεννιέται απρόσμενα.

Γραμμένου Αιμιλία

Αφού δεν θες τα χρώματα στη γη,
πώς η ζωή σου θα 'χει χρώμα;

Γραμμένου Αιμιλία

Η αλήθεια είναι πάντα σιωπηλή,
μη μας τρομάξει.

Δάσκαλος

Ο κόσμος βγαίνει απ' το κόσμημα.
Κράτησε τον.

Τσεβδού Γεωργία

Ο πόλεμος είναι κλειδωμένη μοναξιά.
Άνθρωποι είμαστε, όχι βόμβες.
Δεν υπάρχει λόγος.
Νόημα δεν έχει.

Κουγιουμτζής Θεόδωρος

Κι αν είναι χριστιανοί, μουσουλμάνοι, εβραίοι,
άσπροι, μαύροι τί;

Μαυροειδέα Κωνσταντίνα

Χωράμε όλοι.

Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα

Οι γνώμες μετράνε.
Αν όχι,
να τις κλέψουμε.

Ρούτση Αιμιλία

Η κακία μάς κάνει σιλάβους
σ' ένα κλουβί.
η ελευθερία είναι αγάπη,
ομορφιά.
Χαμογέλα.

Χατζηβασιλείου Βασιλεία

ΘΑΛΑΣΣΑ

Ε' Τάξη

Θάλασσά μου!
 Κάθε μέρα
 θα 'θελα
 ν' άκουγα τους γλάρους
 ν' αερίζουν τα μαλλιά μου.

Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα

Πλέον τα καράβια
 ως εκεί που φτάνεις,
 μακριά.

Κουτσούκου Αθηνά

Στ' άπέραντα του κόσμου
 ναυάγιο παλιό.
 Στο πρώτο σου ταξίδι
 έμεινες εκεί.

Χατζηβασιλείου Βασιλεία

Άπέραντη σαν τη θάλασσα
 η μνήμη του μυαλού.
 Βαθός ο βυθός
 σαν του μυαλού τη σκέψη.
 Κοράλλι χάνει χρώμα.
 Βουλιάζω.

Κουγιουμτζής Θεόδωρος

Θάλασσα, υποδέξου μας.

Μαυροειδέα Κωνσταντίνα

Η θάλασσα χωρίς νερό
έρημος τόπος.

Φως στη συννεφιασμένη ακρογιαλιά.

Καβαλλάρη Ευαγγελία

Με θάλασσα φουρτουνιασμένη,
πλοίο δεν θα 'ρθει.

Τσεβδού Γεωργία

Η θάλασσα στο ηλιοβασίλεμα
γίνεται σκοτεινή.

Καρακίτσου Αναστασία – Σαββίνα

Αν ανακαλύψεις μέσα σου τον βυθό
δεν θα φοβάσαι
το μεγάλο το ταξίδι.

Γραμμένου Αιμιλία

Σαν τη θάλασσα
η σιέψη του μυαλού.
Η ψυχή έχει αγάπη
όπως η θάλασσα αχινούς.

Dabe (Ντάμπε)

Suzanne-Laura (Σούζαν-Λάουρα)

Μ' αρέσει να κοιτώ
τα ψάρια στο βυθό.

Αρβανίτη Βασιλική

Κοχύλια, βότσαλα και γλάροι.
Η θάλασσα είναι εδώ.

Βύνιου – Χρήστου Εμμανουέλα

Το δροσερό αεράκι
σου πιάνει τα μαλλιά.

Καβαλλάρης Γεώργιος

Απέραντη μου θάλασσα
μια μέρα θα σε βρω.

Δημάκια Παρασιευή

Θάλασσα, χαρά μόνο.
Δεν φτάνει αυτό;

Αναστασάκη Σύλβια

ΦΕΓΓΑΡΙ

Ε' Τάξη

Το φεγγάρι κολυμπά στη θάλασσα
 την ώρα που ο ήλιος
 ανατέλλει το φως.
 Τ' αστέρια την ημέρα γίνονται καπνός
 και τη νύχτα ψάρια.

Γραμμένου Αιμιλία

Το φεγγάρι δίνει φως στον απέραντο ωκεανό.
 Βλέπω να φωτίζεται
 η ολόμαυρη νύχτα μου.

Βύνιου – Χρήστου Εμμανουέλα

Παίζει κρυφτό
 με τον ήλιο το πρωί.

Ρούτση Αιμιλία

Η ζωή σαν τη θάλασσα
 δεν τελειώνει.
 Η χαρά μας, το φως.

Αναστασάκη Σύλβια

Η θάλασσα βλέπει
το φως του φεγγαριού
να πλησιάζει.

Τοπιντζή Ευγενία-Μαρία

Το φως του
όπως πρέπει,
μες στη λάμψη.
Μη βρέξει,
και σκοτάδι βασιλέψει.

Χατζηβασιλείου Βασιλεία

Σαν την ανατολή του ήλιου.

Καβαλλάρη Ευαγγελία

Το βράδυ αγκαλιάζει τ' αστέρια.
Μπαίνω στη θάλασσα,
στο φως της
γεννιούνται αναμνήσεις.

Δημάκια Παρασκευή

Η νύχτα δεν είναι σκοτεινή όπως νομίζουν.
Στου φεγγαριού το φως
η θάλασσα γίνεται ουρανός.
Έχει φωνή
το μέσα φως.

Καρακίτσου Αναστασία – Σαββίνα

ZΩH

E' Tάξη

Τα κύματα κάνουν μεγάλο ταξίδι.
 Όσο κι αν μεγαλώνεις,
 το ταξίδι δεν τελειώνει.
 Η ζωή μάς ξεπερνά.
 Κάποτε θα καταλάβεις,
 όταν τελειώσει.

Δημάκια Παρασκευή

Η ζωή δεν είναι σιουπίδι
 να την πετάξεις.

Μαυροειδέα Κωνσταντίνα

Ζήσε πριν χαθείς.
 Τρέξε.
 Η θάλασσα κρύβει ζωής μυστικά.
 Όμορφα τα πεζόλογα
 μα η αλήθεια πικρή.
 Χωρίς δημιουργία
 δεν έχει νόημα η ζωή.

Καρακίτσου Αναστασία - Σαββίνα

Άνοιξε τον διακόπτη,
 γίνε όνειρο.

Βύνιου - Χρήστου Εμμανουέλα

Απέραντο όνειρο.

Ρούτση Αιμιλία

Ταξίδι η ζωή,
αρχίζει, σταματά.
Η ζωή σου ξέρει.

Γραμμένου Αιμιλία

Κι αν στενοχωρηθείς,
συνέχισε,
να μη χαθείς.

Πουλή Ελπίδα

Το σώμα δεν είναι χαρτί
για να το κόψεις.
Ο λαιμός δεν είναι κρεμάστρα.
Η ψυχή δεν είναι πόρτα.
Μην την κλειδώσεις λοιπόν.

Dabe (Ντάμπε)
Suzanne-Laura (Σούζαν-Λάουρα)

Μια ευκαιρία η ζωή.
Άλλη δεν υπάρχει.

Αναστασάκη Σύλβια

Τι κάθεται και κοιτάς;
Προχώρα.

Καβαλλάρη Ευαγγελία

Χωρίς θέληση δεν γίνεται.

Χατζηβασιλείου Βασιλεία

Ζωή πανάκριβη, η ευτυχία.
Πρέπει να την κερδίσεις.

Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα

Μην την σπαταλάς.

Αρβανίτη Βασιλική

Απέραντο ταξίδι
σαν έρθει η άνοιξη.

Δημόκλα Παρασκευή

ΦΩΣ - ΣΚΙΑ

Ε' Τάξη

Ο ήλιος δίνει φως
 μα ούτ' αυτός τ' αντέχει.
 Θέλω να πετάξω.
 Αυτός να 'ναι το φως
 κι ο ίσκιος οδηγός.

Καρακίτσου Αναστασία – Σαββίνα

Η σιά του πλατάνου όμορφη,
 ξεχνάς τα πάντα,
 ταξίδι
 στο απέραντο σύμπαν.

Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα

Κάτω απ' τα φύλλα να κρυφτείς,
 να κάτσεις στη σιά τους.

Αρβανίτη Βασιλική

Την ψάχνω, να κρυφτώ
 απ' τον ήλιο.

Βύνιου – Χρήστου Εμμανουέλα

Ο ήλιος τώρα σκοτεινίασε,
σταμάτησε να φωτίζει.

Δημάκια Παρασκευή

Η σιά με ακολουθεί παντού
μα όταν το φεγγάρι ξυπνά,
εξαφανίζεται.

Γραμμένου Αιμιλία

Η σιά άνοιξε τα μάτια μου.

Μαυροειδέα Κωνσταντίνα

Κρύβεσαι απ' τον ήλιο, στη σιά.
Το ίδιο όταν λες ψέματα,
γιατί η αλήθεια πονάει.

Dabe (Ντάμπε)
Suzanne-Laura (Σούζαν-Λάουρα)

Λάμψε πριν είν' αργά.

Αναστασάκη Σύλβια

Το φως μας φωτίζει
άγνωστους δρόμους.
Ζέστη κάνει,
να τρέξω να κρυφτώ,
σου δέντρου τη σιά
να κοιμηθώ.

Ρούτση Αιμιλία

Ήρθε το φως,
φώτισαν οι σκέψεις μου.
Θάλασσα,
γαλάζια θάλασσα
ολάνερη όπως πάντα
στολισμένη κι απέραντη.

Χατζηβασιλείου Βασιλεία

Θάλασσα γαλανή,
τα άστρα κοντά είναι.

Πουλή Ελπίδα

Κύμα της θάλασσας λαχταρώ.
Ο ήλιος χαλαρωτικός
κάτ' απ' τον πλανήτη.

Κωνσταντινίδου Κωνσταντίνα

Γιατί η αγάπη είναι φως
όσο κι αν έρχεται η νύχτα.
Έτσι λειτουργεί η αγάπη.
Το φως δεν είν' ασήμαντο.
Χωρίς αυτό
πώς να κοιτάζουμε τα μάτια;

Γραμμένου Αιμιλία

Θα περιμένω

Μελαγχόλησε ο ουρανός
ηρεμία βασιλεύει στην καρδιά μου
δυο περιστέρια στ' απέναντι περβάζι
συντροφεύουν τη μοναξιά τους
τα σύννεφα ξέσπασαν σε κλάμα
ο ήλιος κρύφτηκε πίσω απ' το φράχτη της βροχής
η ομίχλη απλώνει το σεντόνι της
τα μπουμπούκια των λουλουδιών δεν άνοιξαν ακόμη.
Θα περιμένω τον ήλιο οπωσδήποτε
να φωτίσει τον κόσμο
απ' την αρχή.

(Ομαδικό της Ε' τάξης)

Επιλογικό σημείωμα

Αν η ποίηση, όπως λέει ο Σεφέρης, έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα, τούτα τα ποιήματα μπορούν να μας πάνε ακόμα πιο πίσω, ως την πρώτη ανάσα που ριζώθηκε μέσα μας.

Από τέτοιο υλικό είναι αυτά τα ποιήματα. Οι λέξεις είναι φρέσκιες. Σαν νερό που τραβήχτηκε από υπόγειες στέρνες, που εμείς οι μεγάλοι ξεχάσαμε. Ας πιούμε. Είναι προσφορά, τύχη αγαθή.

Ας πιούμε.

Ίσως να θυμηθούμε.

Άγγελος Κούρος
επιμελητής
της έκδοσης.

Η συλλογή *Μπορούμε κι οι δυο, μπορούμε όλοι* σε επιμέλεια των δασκάλων Γιώργη Φραγκάκη και Ρανιέλας Ν. Αλιπράντη και στοιχειοθέτηση, σχεδιασμό εξωφύλλου Άγγελου Κούρου τυπώθηκε και βιβλιοδετήθηκε με έξοδα του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ύμηττου σε χαρτί Chamois 100 γρ. στο τυπογραφείο Συνάμα, Μαυρομιχάλη 60, Εξάρχεια, τον Ιούνιο του 2024

